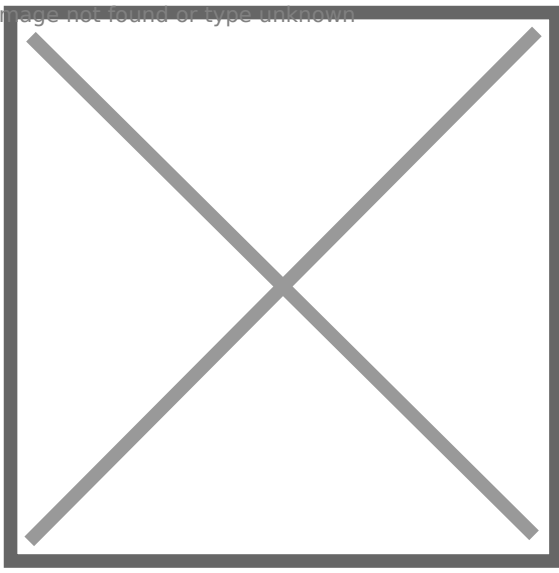


“Αυτή είναι η σωτήρια συνταγή του απόλυτου Ιατρού των ψυχών των ανθρώπων”

/ [Γνώμες](#)



Αυτή είναι η σωτήρια συνταγή του απόλυτου Ιατρού των ψυχών των ανθρώπων. Αυτή είναι η δοκιμασμένη, και αποδεδειγμένη, θεραπεία. Δεν υπάρχει άλλη γιατρειά για την τρέλα. Τί είδους αρρώστια είναι αυτή; Είναι η παρουσία και κυριαρχία ενός πονηρού πνεύματος μέσα σ' έναν άνθρωπο, ενός επικίνδυνου πονηρού πνεύματος, το οποίο εργάζεται με τελικό σκοπό να καταστρέψει το σώμα και την ψυχή του ανθρώπου.



“... επί ασπίδα και βασιλίσκον επιβήση ...”

Το αγόρι της παραβολής, το οποίο ο Κύριος απελευθέρωσε από το πονηρό πνεύμα, αγόταν και φερόταν απ’ αυτό, εκσφενδονιζόμενο άλλοτε μέσα στη φωτιά και άλλοτε μέσα στο νερό, γιατί το πνεύμα προσπαθούσε να το καταστρέψει. Όσο ο άνθρωπος απλώς φιλοσοφεί περί Θεού, είναι αδύναμος κι εντελώς ανήμπορος απέναντι ενός πονηρού πνεύματος. Τα πονηρά πνεύμα λιοδορεί τις ανήμπορες σοφιστείες του κόσμου. Αλλά μόλις ένας άνθρωπος αρχίσει να νηστεύει και να προσεύχεται στον Θεό, το πονηρό πνεύμα κυριεύεται από απερίγραπτο φόβο.

Με κανέναν τρόπο δεν μπορεί το κακό πνεύμα να ανεχθεί τη γλυκύτητα της προσευχής και της νηστείας. Ασφυκτιά και αδυνατίζει μέχρι εξαντλήσεως. Στον άνθρωπο ο οποίος μόνον φιλοσοφεί περί πίστεως, υπάρχει άπλετος χώρος μέσα του για τα δαιμόνια. Αντίθετα, στον άνθρωπο που με ειλικρίνεια αρχίζει να νηστεύει και να προσεύχεται στον Θεό, με υπομονή και ελπίδα, ο χώρος αυτός στενεύει, το δαιμόνιο στενοχωρείται και αναγκάζεται να φύγει από έναν τέτοιο άνθρωπο.

Για ορισμένες σωματικές ασθένειες υπάρχει μία μόνο γιατρεία. Για τη μεγαλύτερη αρρώστια της ψυχής, τη δαιμονική καταληψία, υπάρχουν δύο θεραπείες που πρέπει να εφαρμοστούν μαζί και ταυτοχρόνως: η νηστεία και η προσευχή. Οι απόστολοι και οι άγιοι νήστευαν και προσεύχονταν στον Θεό. Γι’ αυτό ήταν τόσο ισχυροί εναντίον των πονηρών πνευμάτων.

Φιλάνθρωπε Κύριε, ιατρέ και αρωγέ μας σε κάθε συμφορά, δυνάμωσε μας με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, ώστε να μπορούμε να ακολουθούμε τις σωτήριες συνταγές σου για τη νηστεία και την προσευχή για χάρη της σωτηρίας, της δίκης μας αλλά και των συνανθρώπων μας

**πηγή: Αγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Ο πρόλογος της Αχρίδος»-
Φεβρουάριος, Έκδοσις Άθως**